

ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΟΝ Ι.

Ω Δ Ε Σ Π Ο Τ Ο Κ Ε Ρ Α Η Ι Κ Δ Θ Ε
 Η Δ Α Μ Α Σ Ι Ο Σ Ο Υ Γ Α Τ Η Ρ Κ Α
 Κ Α Ι Τ Η Σ Θ Η Κ Η Σ Ε Ι Μ Ε Ν Ο Υ
 Π Ε Ρ Μ Ε Ν Ο Υ Η Λ Α Ι Κ Λ Ε Μ Ε
 Μ Η Τ Υ Χ Ε Ι Ν Ε Κ Π Α Ι Δ Ω Ν Ο
 Κ Α Τ Α Β Ο Ι Η Σ Ε Ν Ο Υ Τ Α Κ Ε

Πάπυρος τῆς Ἀρτεμισίας. — Γ' αἰῶν π. Χ.

(ω δεσποτο σερασι καθε[οι] — | η δαμασιος θυγατηρ κα[τα] — |
 και της θηκης ει μεν ου[ν] — | [ως]περ μεν ουν αδικα εμε — | μη
 τυχειν εκ παιδων θ[ηκης] — | καταβοιης ενθυτα κε[μενης] —)¹

Δέον δὲ νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ κεραία ἢ διατέμνουσα τὸ Α εἶνε ὀριζοντεία, τὸ Β ἔχει σχῆμα ἀπολήγον εἰς ὀξὺ, ἢ ὀριζοντεία κορυφή τοῦ Ε προεξέχει, τὸ Θ καὶ Ο εἶνε μικρὰ, ἢ ἄνω κεραία τοῦ Τ συνήθως παρεκτείνεται μᾶλλον πρὸς τῆριστερὰ ἢ πρὸς τὰ δεξιὰ, τὰ σχήματα τοῦ C καὶ Ω μετεωρίζονται ἐκείνου μὲν μεταξύ τοῦ γωνιώδους καὶ τοῦ στρογγύλου τύπου, τούτου δὲ

¹ [Τὰ εἰς τὸ κείμενον παρεντιθέμενα πανομοιότυπα ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ πρωτοτύπου τῆς Παλαιογραφίας τοῦ Θόμψωνος. Παρατηρῶ δ' ἐνταῦθα, ὅτι τινὰ αὐτῶν, ὡς συμβαίνει καὶ ἐν τούτῳ τῷ πρώτῳ, ὅπως προσαρμοσθῶσιν εἰς τὸ πλάτος τῆς σελίδος τοῦ πρωτοτύπου, ὄν μικρότερον τοῦ τῆς μεταφράσεως ταύτης, δὲν περιέχουσι πλήρη τὴν σελίδα τοῦ χειρογράφου, ἐξ οὗ ἐλήφθησαν, ἀλλὰ μόνον μέρος αὐτῆς. Ἐν δὲ τῇ κάτωθεν ἐκάστου πανομοιότυπου τιθεμένη ἀναλύσει τοῦ κειμένου αὐτοῦ αἱ μὲν συμπληρούμεναι λέξεις ἢ τὰ λείποντα γράμματα ἐγκλείονται ἐντὸς ἀγκυλῶν [], διὰ καθέτων δὲ γραμμῶν χωρίζονται οἱ στίχοι τοῦ πανομοιότυπου, ἢ δ' ἐν λέξει ραμμῇ — δηλοῖ ἀτελῆ ἐν τῷ στίχῳ μένουσαν λέξιν].

